

DE NOORD-BRABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS PRIJS

voor de Staat 102. 1/2
Francs per post 114.

(Verschijnende

driemaal in de week: Dinsdag, Donderdag en Zaterdag.)

DIERE VERUM QUID VETAT?
HORATIUS.

ADVERTENTIE:
15 cents de regel.
bataloe 35 cents zegel.

Sedert eenigen tijd hebben wij herhaalde malen het denkbeeld geopperd gezien, om vereeniging of associatie daar te stellen, met het doel, om op eene meer krachtadige wijze te werken tot het verkrijgen van datgene, wat door de verstandige meerderheid der Natie wordt beschouwd, als van dag tot dag dringender noodzakelijk te worden, om de rampen af te weren, welke ons dienbaar vaderland bedreigen. Wij die reeds meer dan eens het nut, ja het noodzakelijke van associatie betoogd hebben, willen wij eenmaal, als catholijken, in het volle genot onzer rechten komen en de achterstelling zien ophouden, waarvan wij nog steeds de slagtoffers zijn, wij zijn het gewis niet, die dat denkbeeld van associatie, in eenen politiekken knoep vasten bestrijden. Integendeel, wij zijn bereid het, met al de kracht onzer overtuiging, in de hand te werken. Hoedwens wij zijn overtuigd, dat alle de individuele pogingen van nog vele vrienden des vaderlands en der wijsheid, die in onze dagen hunne talenten en pennen ten dienste der goede zaak wijden, niets of althans zeer weinig nutten uitrijten en steeds schipbreuk zullen lijden tegen den halstarrigen onwil eener regering, die in het behoud van het bestaande alleen heil en voorspoed ziet. Al die loffelijke pogingen zullen niet in staat zijn den band af te rukken, welke de oogen der regering schijnt gesloten te houden voor de lessen van het verledene, de rampen van het tegenwoordige, de gevaren in de toekomst. Neen; er moet geweld gepleegd worden; zulk geweld namelijk, welks zedelijke uitwerking zeker, vreedzaam en weldadig is en alleen het noodlottig geweld van feitelijken aard kan te gengen: zoodanig zedelijk geweld, als waarvan O'Connell en de zijnen in Ierland een zoo schoon voorbeeld geven; zoodanig zedelijk geweld, als waarvan de catholijken in Frankrijk reeds schoone vruchten plukken en waarvan zij in de toekomst eenen overvloedigen oogst al spoedig te gemoet mogen zien. En dit zedelijk geweld kan niet anders uitgeoefend worden, dan door middel van vereenigingen of associatie. Aan het plan van oprigting derzelve kunnen wij dus niet anders dan onze volledige adhesie geven.

Doch, nu het zoo ver schijnt gekomen te zijn, dat men met meer ernst daaraan denkt, mogen wij, in onze zucht tot het welgelukken der pogingen daartoe, niet nalaten medetedeelen,

wat wij over de uitvoering denken. Voor hemder willen wij de aandacht slechts op een punt vestigen; namelijk: dat men met beradenheid en voorzichtigheid moet te werk gaan. Wij hebben reeds menige oproeping en aansporing tot het vormen van associatie gelezen, vooral dezer dagen in de *Amsteamsche Courant*, en weten dat die aansporingen niet overal met onverschilligheid ontvangen zijn. Men heeft reeds gevraagd, hoe men daaraan gevolg zal geven? Men lette echter wel op eene zaak: Indien men de Natie uit haren slaap wil wakker schudden, indien men verlangt dat zij teekenen van leven zal geven, door zich tot het verkrijgen van hetgeen voor haar behoud noodzakelijk is, te vereenigen, moet men tevens zorg dragen dat zij in de eerste dommeling van haar ontwaken, in haren eersten stap in de meerderjarige niet mistaste en struikelen. Men bedenke het: indien deze eerste poging mislukt of slecht uitvalt, dan is het voor lang gedaan; eer eene tweede zal gewaagd worden, en heeft men eene zeer slechte dienst aan de nationale zaak bewezen.

Hoe hierin te voorzien?
Het antwoord op deze vraag komt ons niet moeilijk voor; de verwezenlijking er van zou wellicht, bij ons, aan meerdere bezwaren onderhevig zijn, doch men overwinne die bezwaren of late het plan van associatie varen.

Ziehier ons gevoelen. Alvorens de Natie tot eene associatie op te roepen, moet zij weten onder welke vanden zij zich scharen zal en wie het zijn, die haar onder hunne banieren wenschen te verzamelen. Het is dus noodzakelijk, dat zich eenige mannen openlijk voordoen als leiders, of zoo men wil als *menners* der associatie; even als bijv. O'Connell, Steel en de hunnen in Ierland, even als de *Montalembert*, *Ritancy* en de hunnen in Frankrijk. Het is ten anderen noodzakelijk dat die leiders een openhartig en verstaanbaar programma hunner bedoelingen bekend maken; even als het *repeal* in Ierland en de *godsdienstige vrijheid* in Frankrijk het doel der straks genoemde associatie zijn.

Op die wijze en op die wijze alleen kan aan het denkbeeld eene vruchtaanbrengende verwezenlijking gegeven worden; op die wijze niet alleen onschadelijk blijven, maar rijke weldaden uit haren boezem over het Vaderland uitstorten. Op die wijze alleen zal de Natie en elk deel derzelve kunnen weten en de overtuig-

ging, verlangen, of zij zich tot eene associatie vormen moet, ja dan neen.

Maar wanneer men de Natie bloot tot associatie oproept, zonder leidsmannen en zonder vaste grondbeginselen omtrent de doeleinden, welke men door dat zedelijk geweld bereiken wil, loopt men gevaar, indien de Natie aan die stem gehoor geeft, dat men niet eene vereeniging, maar partijen zal stichten, en dan geeft men van het behoud gewonnen spel.

Dat dan zij, die het denkbeeld eener associatie koesteren en onder de Natie willen verspreiden, zich openlijk vertoonden. Zij zeggen: die zijn wij en dat willen wij; deze middelen willen wij daartoe aanwenden. Die het met ons wil, schare zich aan onze zijde en met vereende krachten zullen wij er naar streven, het te verkrijgen.

In dat geval zullen wij kunnen beoordeelen, of wij ons bij die associatie voegen kunnen. Op dien roef verlangen en wenschen wij eene associatie onder de Natie. Doch zoo lang dit niet geschied is, moeten wij vreemd blijven aan alle aanmoediging tot associatie, en onze medeburgers, en vooral onze geloofsgenooten ten ernstigste waarschuwen, zich niet te laten verleiden, door de voordeelen, welke de associatie aanbiedt en wezenlijk bezit, doch waarvan zij niet alleen geen genot kunnen hebben, indien het denkbeeld niet op eener goeden voet wordt verwezenlijkt, maar hetwelk jaarenhoven tot niets zou kunnen leiden, dan om de zaak, welke zij voorstaat, te bederven en aan de tegenpartij eene onmeetbare kracht bij te zetten.

Het zij genoeg voor heden; wij zullen nog wel gelegenheid vinden, onze denkbeelden omtrent dit punt nader uit een te zetten.

KERKELIJKE STAAT.

ROME. Wij hebben reeds gemeld dat de Pausselijke regering onderscheiden commissien benoemd had, om ontwerpen aan te bieden voor de gewigtigste hervormingen welke de staat noodde. De Paus heeft de commissien, welke van voorganger Gregorius XVI benoemd was, te verkiezing van de wetboeken van strafrecht, en andere hervorming gehandhaafd, doch aan dezelfde benoemd men Alberghini, auditeur der Rota; de heeren Bostoli, rijksadvokaat generaal; Ciognani, consistoriaal advokaat; de advokaten Silvani, van Bologna, Paganini, van Imola; Girolami, van Macerata; de heeren Spolito, Dionisi, openbaar verdediger, van Nonoelli, substituut der kammer, en Barozzi, advocaat in de regio, procurator van het hof van de provincie. De commissie benoemd om verslag te doen over wegens verbeteringen in het provinciaal

meentlijk beider bestaat uit de heeren Quaglia, auditeur der Rota; Savelli, geestelijk lid der kamer; Mastel, beambte bij de rechtbank 'C.A.C.'; Pellegrini, tweede assessor van het tribunaal der prinses Aldobrandini en Odescalchi; den kommandeur don Carlo Torlonia, den markies Pontengiani, president van de kamer van koophandel en den graaf Carlacchi, lid van de congregatie der herziening.

Bijna al de leden, tot die commissien benoemd, behooren kennelijk tot de gematigde partij en bekleeden door hunne bekende talenten, eene hooge plaats in de achting des romenschen volks en zelfs der geleerde wereld. Een hunner, de heer Silvani is in 1831 lid geweest van het voorloopig bestuur van Bologna.

DUITSCHLAND.

PRUISSEN. Eene tweede algemeene vergadering van het Gustaaf-Adolfs genootschap moet den 25 november te Berlijn plaats hebben, en men houdt zich verzekerd van de intrekking van het besluit, krachtens hetwelk Dr. Rupp uit die vergadering gesloten is. De burgemeester Nannyn heeft het op zich genomen het voorstel daartoe te doen en te verdedigen. Van zijne zijde legt het pruisisch gouvernement meer en meer het besluit aan den dag, om geen enkele *Vrije Kerk* te erkennen, het heeft door een zijner dagbladen doen verkondigen dat de *nationale Kerk* niets gemeens kan hebben met dat stelsel van volslagen ongelooft. Doch daar het pruisisch wetboek (Landrecht) geen *nationale Kerk* (Landkerke) erkent, hebben alle gemeenten, zich *Vrije Kerken* noemende, recht, hunne officieele erkenning als kerkgenootschappen te vorderen. Dit echter zal voor het gouvernement niet anders zijn dan eene kwestie van dagteekening en getal. Onafhankelijkheid zal het haar nooit kunnen ontnemen.

— Uit Weenen verneemt men dat Pruisen, tot gemoeftoming voor de inlijving van Krakau met Oostenrijk, verkregen heeft, dat deze laatste mogendheid zou deel nemen aan dit groot duitsch Tolverbond. Het Weener hof zou slechts eenige beperkingen voor sommige belangrijke artikelen bepaald hebben. Deze tijding verdient echter nadere bevestiging.

WESTFALEN. Uit Munster meldt men dat de botsing, welke tusschen den laatsten bisschop en het pruisisch gouvernement ontstaan is, nog niet geheel en bepaaldelijk uit den weg is geruimd. Wel is overeengekomen, dat het gouvernement aan de onderwijzers der lagere scholen herne benoeming zou geven en de bisschop hen, voor het godsdienstig onderwijs, de kerkelijke zending zou verleen; maar er is nog niets bepaald voor het geval, waarin de minister van openbaar onderwijs en de bisschop niet eens zouden zijn omtrent het aan den voorgestelden persoon te verleen vertrouwen. De dood van Mgr. Droste deze onderhandelingen afgebroken hebbende, zullen de afzender hervat worden dan na de verkiezing van eenen nieuwen bisschop. Deze verkiezing schijnt eers daags plaats te zullen hebben, want niet alleen is de lijst der kandidaten door het kapittel openbaar gemaakt, en Berlijn teruggelaten, maar de koning heeft verklaard zich met deze verkiezing hoegenaamd niet te willen intaken. De koning heeft zelfs reeds zijnen goddijgerde commissaris benoemd, om en eenvoudig te getuige bij tegenwoordig te zijn, en zijne tegenwoordigheid op eenen Westfaalschen edelman, die door zijne weldenkende gevoelens het vertrouwen van het kapittel overwaardig is.

ZWITSERLAND.

De pauselijke nuntius in Zwitserland heeft aan het voorloopig bestuur van Gineve geschreven, om hem kennis te geven der ontvangst van den brief, waarbij het bestuur de vestiging eener nieuwe orde van klooster wordt medegedeeld. De betrekkingen met de Zwitsers zullen dus afgebroken worden. De eene kant, welke nog niet aan het voor-

loopig bestuur geschreven hebben, om het te erkennen, zijn: Neuburg, Graauwbuuder, de zeven verbondene catholijke kantons en Appenzell.

ENGLAND.

LONDEN 18 november. De whig partij heeft eene gevoelige nederlaag geleden bij de Universiteit van Glasgow. Lord John Russell was door die partij voorgedragen als kandidaat tot de waardigheid van lord-rector der Universiteit; eene zuivere eere-post. Hij heeft slechts 191 stemmen verkregen, terwijl zijn mededinger, de heer Wordsworth 242 stemmen voor zich had. Daar echter lord John Russell de meerderheid had bekomen in twee kollegien van de vier, en de stemmen niet bij hoofd maar bij kollegie of natie worden geteld, was er staking. De beslissende stem van den vice-rector heeft de schaal naar zijne zijde doen overhellen en is hij gekozen. Men denkt echter dat hij de waardigheid niet zal aanvaarden, uithoofde van de min vleiende uitkomst der verkiezing.

— De steamer *Caledonia* heeft aanzienlijke bestellingen voor onze fabrieken overgebracht en alles doet voorzien dat onze handelsbetrekkingen met de Vereenigde Staten eene groote uitbreiding zullen erlangen, wanneer het nieuwe tarief in werking zal komen. De toestand der Unie is thans zeer bloeiend ten gevolge van de overgrote aankopen van graan, meel en andere levensbehoeften voor vreemde rekening en men hoopt dat de handelsbetrekkingen tusschen beide staten eenen belangrijken vooruitgang zullen ondergaan.

— Men heeft tijdingen van de *Kamp de Goede Hoop* tot den 19 september; zij behelzen niets belangrijks. De engelschen zijn niet veel vooruitgekomen in den oorlog tegen de Kaffers, en deze zetten hunne strooperijen langs de grenzen voort, als of er geen leger van 5 of 6000 man daar was, om hen in toewang te houden. De Kaffers hebben evenwel eenige voorstellen tot vrede gedaan, doch het schijnt dat het gouvernement dezelve afgewezen heeft. Een enkel opperhoofd, Kveli, heeft voordeelige voorwaarden verkregen. De kolonisten, die uithoofde van het min talrijke des legers, te velde moeten trekken, wenschen vurig naar het einde der vijandelijkheden. De zaken zijn in eenen beklagenswaardigen toestand, vooral in het noordelijk en westelijk gedeelte der kolonie, welke het meest aan de aanvallen der Kaffers blootstaan.

— De *Morning Chronicle* spreekt het gerucht tegen door de *Morning Post* medegedeeld en den *Standard* bevestigd, dat er oneensgezindheid onder de leden van het kabinet zou ontstaan zijn.

IRLAND.

De laatste vergadering van het republiekgenootschap is niet onbelangrijk geweest. O'Connell heeft aan dezelve bekend gemaakt dat de, in synode vergaderde bisschoppen eenparig besloten hebben, verzoekschriften aan het Parlement te rigten, ten einde wijzigingen te bekomen in de bill der liefdadige schenkingen en die der hofwijken en de afschaffing der bill hetrekkelijk de beperking van geestelijken orden. Hij heeft er ingezegd dat de bisschoppen hem vereerd hebben met de taak, om die verzoekschriften in het Lagerhuis aan te bieden. De bevrijder heeft daarna verklaard, dat het nooit zijne gedachte is geweest de verdraging der associatie te vragen; evenmin als van de beweging tot hervorming. Lisvet steverf zeide hij, wij zullen onzen vreedzamen, constitutionnelen weg vervolgen, tot dat wij zullen verkregen hebben hetgeen wij wenschen: een nationaal Parlement.

Voor de eerste maal zag de vergadering in haar midden eenen catholijken bisschop, Mgr. Browne, bisschop van Exeter. Deze prelaat heeft het woord gevoerd tusschen verzoeken der leden tegenwoordig en tegenwoordig hij het spandenplak had geest van door zijne tegenwoordigheid in Conventioneel Hall een sprekend bewijs te geven van zijne aan-

Kleving aan het beginsel van zedelijke kracht, als O'Connell voorgestaan. Als tolk van de hoogere en lagere geestelijkheid heeft hij verklaard, dat catholijke prelaten en geestelijkheid voor den bevrijder zijn en met weërzin de allendige pogingen van het Jonge Irland zien. O'Connell heeft de vergadering op het punt van afscheiding en eerbied voor den bisschop uitgebragt.

SPANJE EN PORTUGAL.

MADRID 12 november. Men zegt dat morgen de dagen zullen aangewezen worden, waarop de verkiezingen voor de oortes moeten plaats hebben. Die dagen zouden zijn van den 5 tot den 10 december, zoo dat de uitkomst den 15 bekend zou zijn en de vertegenwoordigers den tijd zouden hebben om den 25 te Madrid, bij de opening der wetgevende zitting, zonder aanwezig zijn.

— Uit Lissabon schrijft men dat de junta van Oporto, aan den graaf Das Antas den titel heeft verleend van hertog del Mino. Eenige aanzienlijke persoonlijks hebben Lissabon verlaten en zichten den nieuwen hertog del Mino gevoegd. Men noemt onder zijn den voormaligen minister van Staat, den heer Oginar, en den heer Damora, rector, ten eeerster instantie te Lissabon.

— Men verzekert dat gisteren een ministerraad gehouden is, om te overwegen, wat gedaan moet worden in den benardten toestand, waarin het naburig koninkrijk zich bevindt.

— Een koninklijk besluit bepaalt de verkiezingen voor de Cortes op den 8 december. De algemeene stemopneming zal den 8 moeten plaats hebben.

— Heden zijn geene officieele tijdingen uit Oporto aangekomen; maar men vermoedt dat de vreemde Consuls te Oporto bevel hebben bekomen de junta dier stad niet te erkennen.

— Uit Lissabon schrijft men aan den *Clamor Publico*. Te Lissabon zijn uren stonds van Lissabon is eene junta opgericht, het gouvernement heeft het nog niet gewaagd de berichten welke aldaar georganiseerd worden, aan te vallen. Castillas en Almeida, op een half uur afstand van Lissabon gelegen, zijn in opstand gekomen. Santarem, eene voortreffelijke militaire stelling, van waar men zich naar alle rigtingen begeven kan, is opgevalden met revolutionnaire troepen.

FRANKRIJK.

PARIS 20 nov. De vernietiging van de onafhankelijkheid der republiek Krakau, en hare aansluiting met Oostenrijk, door de Russen, is aangekondigd, hebben zich bevestigd. Het *Fransches Journal des Debats*, meldt zulke in de volgende bevestigingen: Het is maar al te waar dat dit blad (de *Augs. Zeit*) goed onderrigt was. Het is thans zeker dat Oostenrijk, Pruisen en Rusland, aan keizer Napoleon de spreekwijze ontleende, welke men zoo vaak verweeten heeft, eenparig hebben beslist dat de republiek van Krakau opgeheven heeft te bestaan en dat deze stad, het langste overblijfsel van het ongelukkig Polen, aan Oostenrijk zou overgegeven worden.

— Gisteren is de tijding door den minister van Pruisen aan lord Normanby medegedeeld; en heden heeft de heer Guizot dezelfde bekendmaking van den Oostenrijkschen ambassadeur ontvangen.

— Het *Journal des Debats* meent dat Frankrijk zich verzetten moet tegen deze overtreding van het congres van Wenen. Wij drie Mogendheden het recht niet hebben op eigen gezag te vernietigen, hetgeen door de verdraging was.

— De *Revue*, die inagelike onder den invloed van den heer Guizot staat, verheft zich niet tegen de vernietiging leges het gedrag der drie Noordische Mogendheden en verklart, dat zij, doontepangete van het traktat van Wenen te verhooren, aan Frankrijk de verheid laten om Mainz en

Agapé, de derde dochter van Sophia, was niet even als hare zusters, met de begaafdheden van kunst en letteren; haar aandoenlijkheid in de mededeeling van de kennis, die zij had van de ziele, was haar grootste troefstuk. In de huishouding; doch hierbij bepaalde zich niet hetgeen Agapé tot instandhouding van hetzelfde bijbragt; zij hield de, en wanneer de vordering van de behoeften der haren tot de lenging van vreesde, moedte het veranderen, en bracht haar maatschappij onderwerpen voort, welke opbrengst even spoedig uitgedeeld als ontvangen was.

De twee oudste dochters waren schoon, onder allen; Agapé was bekoorlijk. In haren blik lag eene onbeschrijflijke zachtheid, de wederkaatsing eener ziel, welke vol was van de heilige Heilige, welke de geliefelingen van Christus erkenden verschaft; zij was de ganschheid getuigenis der Christenen trótsch op de magden, zij waren de juweelen der Kerk van Rome.

Ongeleukig verspreide de naam van PISTIS, de verhevene dichteres, en ELPIA, de roerende loonkunsleeres, zich buiten de muren der christenkerken en kwam de ooren treffen van Julius Metellus, een senator, wiens zedelijk gedrag zeer berispeijk was. Deze wilde die wonderen zien en hooren. Door goud, want hijs de omkoopers is nooit geheel van de aarde verbannen geweest, verkreeg hij van een wachter des tempels, om gedurende de godsdienstvereeniging binnengelaten te worden, tijdens de plechtigheden van het Paaschfeest. De verheerlijking van den verteren Christus werd door blijde Allotrijah's bezongen. De dochter van Sophia onderscheidde zich aan het hoofd van de koren der christenmagden; zij zongen, in het wit gekleed, en had het hoofd met eenen slager gedekt; en overtroffen hare geachtmen in schoonheid; doch zij waren het niets, die Fabius bekoorden. Agapé nam haren geest, voor zich in. «Bij Bacchos, zide hij, wij moeten die vermakende schepsels onttrekken aan de duisternis, waarin zij kwijnen. Die schoone dochter der muzen en hare zuster de zangeres behielden onder de ooren van onzen goddelijken keizer te bekoren dan die der onbekende priesters, onder wroefige godsdienst. Wat de jonge dochter aangait, waarvan men mij niet gesproken heeft, en die de knischheid, zelve schijnt, die den Mozes der Anische Dicht ontstaan om de stervelingen te bezoeken, deze zal geen ander paleis meer versieren dan het mijne, en indien mijne echtgenoot, de trotsche Flavia, zich daar te zeer tegen verzet, zal ik haar bedreigen met de herinnering, dat zij mij nog geen erfgenaam geschonken heeft en ik het regt heb haar te verstoeten, zoodra daartoe de Irim in mij opkomt.» Fabius, geheel verdupt in die misdadige voornemens, verliet de kerk met het eenig verlangen, om van Agapé bekind te worden.

Daags na het feest slopen de slaven van Fabius, op zijn bevel, rond het huis van Sophia, zij kenden spoedig dezelfde wijze en geregelde inrigting. Hetgeen zij kunnen meester meldden over het eenvoudige en knisch leven der vier vrouwen, moest reeds genoeg geweest zijn, om hem van zijne voornemens te doen afzien; doch onbekwaam om het bekoorlijke van zelfverloochening en belangloosheid te kennen, zag hij in dat vedig en afgetrokken leven niets anders dan armoede, verveling, eenzaamheid, door eene strenge moeder aan drie schoone dochters opgelegd. Door dit denkbeeld geleid, trachtte hij de gang van Sophia te verkrijgen, zich aanmeldende met de overlevende lofsuitingen over de begaafdheden van Pistis en Elpis. Deze lofsuitingen giagen van de schitterendste diensbetooningen vergezeld: roem en fortuin zouden onverwilt in dat huis verblijven nemen.

De wijze Sophia erkende den verleider juist aan den glans zijner beloften en ontweek dezelve door voor te geven dat hare dochters, verbeelden de vervoringen van den jongen Senator, in het verborgene moesten blijven. Fabius, naar zijne nederig verstoord, trachtte dezelve te herstellen; deze werden niet waargemaakt afgewezen. Toen den schijn van bescherming aannemende gebedte hij het masker van braafheid en gaf voor, dat hij wenschte in den boezem van dat knisperin toegelaten te worden, zulks minder was uit hoofde der wilschen van de schoone knisten, dan om hare verhevene christelijke deugden. In deze jongen lag nog eenige waarheid opgesloten; want steeds van Pistis en Elpis sprekende dacht hij in

wezenlijkheid aan niets anders dan aan de rijkdom en de glorie. Agapé, zo vernagelachtend op Sophia, was dezen gevaarlijken omgang van de hand even als zij vroeger de schitterendste beloften had afgewezen. «Mijne dochters en ik, zide zij aan Fabius, lieven wijgens te veel vreesden, dat wij vergenuepen ons met het dagelijksch brood. Maar verlossen uware monde, dat wij hebben, wij den rijkdom, welken gij ons aanboudt, geweigerd; indien wij dien hadden aangenomen, zou wellicht onze ziel aan de aarde gebleven geheel zijn geworden; en wie kan die heilige heilige afgoden oprigden en isichvake van het gulden kalhoffers; het rijk, der heuvelen is juist voor de zulken, die opvangen hun loon hier beneden. Thans vraagt gij onze vriendschap; gij bezit dezelve, want om aill Jesus-Christus te gehoorzamen moeten wij onze medemenselver beminnen, opdat die ons haten niet trachten ons nadelig te betekenen, als die post eene behulpzame hand reiken; maar gij zult moeten bekeunen, dat eene vorzagige moeder verplicht is, eenen man van hare dochters verwijderd te houden, die zich voordeelt begeeft door taal, geschenken en geyevnde goedaardigheiden»

De aldus afgesleete Fabius, harrstak van angst, hij stelde de wijsheid van Sophia op tekening der christelijke godsdienst, en besloot, met geweld te verkrigen, wat aan zijne gebieden geweigerd werd. Hij begaf zich daar naar den prefect van Rome en zide hem, «Bij al onze teesten en slechts middelmatige dichters en zangers, vergijf de christen tenen khatyranen van den versten rang heuvelen, man die lieden zijn onvredigelijk. Trosch; twee hunner magden hebben de aanbiedingen, welke ik haar gedaan heb afgeslagen en het is mij niet mogelijk geweest haar te overtuilen de teesten van de villa Metella te kenten ontstereen, oer mij bij met uw gezag, om naar daar te an dvingen»

(Vervolg hierka.)

Advertentien.

Heden overleed tot mijne bittere droefheid, mijn geliefde eenige **ZOON, ANTONIUS**, in den jeugdigen leeftijd van ruim 27 jaren, die voorzoren te zijn geweest van de rechten onzer moeder de Heilige Kerk.

Wed. G. M. VAN ROOSMALEN.
Geb. **CRONENBORG.**
Konigje Kennisgeving

LEMAN van Falsoeplijke Familie, R. G. Godsdienst, belast met een talrijk huizegezin, die door ongelukkige omstandigheden tot de uiterste nood is gebracht, roept de welwillendheid zijner Staadgenooten in tot het benigtgen van Schryfwerk, het houden van eenig ander werk, al zijn de verdiensten ook nog zoo gering. Adres bij den Uitgever dezes.

Een **JONGELING** van de R. C. Godsdienst, bezittende den 3e Rang, geëxamineerd in het Fransch, in staat de beginselen van het Hoogduitsch te onderwijzen, zag zich tegen 1e. Januarij e. k. gaarne als **SECONDANT** geplaatst.

De Notaris **KUYPERS**, residentende te **Drunen**, zal aldaar, ten verzoeko van **J. MANDERS**, in het Molatidie, op **Krijdag den 11. December 1846**, des avonds ten zes ure, vdr den tijd van 6 jaren in het

Oopenbaar Verhuuren:
1. Den welbekanten **STEENEN KOORN- en SCHORS MOLEN** te **Drunen**, met het **MOLENHUIS**, waarin de Tappery met veel snoerboel wordt uitgeopeend, **TUIN en BOOMGAARD.**
2. Den **BERSTELDEN KOORN-MOLEN**, te **Elshout**.
Zijnde beide die Molens inmiddels in de hand te huur, en aan te werden 1e. Januarij 1847.

Op verzoek der Erfgenamen van den Zee Eerwaarden Heer **AUGUSTINUS ROSSIE**, die teken Directeur Principaal van het Koninklijk Nijver Collegie te Rotterdam, aldaar residentende op **Maandag den 30. November 1846**, des avonds om twee ure, ten Herberge van den Heer **JAN ANTOON FAESSEN**, te Maasbree, publiek onder zeer voordeligen conditien verkopen, eenre vógende patrimonieel Goederen, allen gehuilogen onder de Gemeente Maasbree, te weten:

1. Een **BOUWHOF**, genaamd het **Kasteel**, gelegen te Maasbree, digt bij het Dorp, bestaande in: **SCHOONE en STERKE GEBOUWEN** bedekt met **Lijzen, TUIN en SCHOONEN BOOMGAARD**, het af omringd van eenen **VISCHVIJVEN**, voorts **BOUW- en WEELANDEN, HAKHOUT** en verdere bijgehoorigheden, geheel groot 24 Bunders, 65 Roeden (68 Morgen) in pacht bij de **Wed. GERARD HELMES**.
 2. Een **BOUWHOF**, genaamd de **Langheide**, gelegen te Maasbree, bestaande in wel inge- en sterke **GEBOUWEN, MOESHOP, AKKER- en MOELAND, HOBTGENVAS, SCHAAPSWELDE, HEIDEN** en verdere onder- hoorigheden, geheel groot 13 Bunders, 21 Roeden, 20 Ellen of 47 Venloosche Morgen, in pacht bij **JAN HENDRIKS**.
 3. Een **BOUWHOF**, genaamd **Baerishof**, gelegen te Maasbree, bestaande in een sterk en goed **WOONHUIS, SCHUUR, STALLEN, MOESHOP, BOUW- en WEELAND, SLAGHOUT, HEIDE** en **MOERAS**, geheel groot 15 Bunders, 28 Roeden, in pacht bij **JOANNES GELLEN**.
 4. Een **BOUWHOF**, genaamd op het **Eind**, gelegen te Maasbree, bestaande in goede en hechte **WONING** met **SCHUUR, STAL, MOESHOF, AKKER- en WEELAND, HAKHOUT** en verdere bijgehoorigheden, geheel groot 7 Bunders, 42 Roeden, 65 Ellen, in pacht bij **JOZEF ABSSELS**.
- En 5. **Stuk** dertig afzonderlijke perceelen onder Maasbree, welke onder beschreven op de groote aangeplakte Affichen. Vardere parigten zijn te bekomen in het Kantore van genoemden Notaris **GULLON**, alwaar de conditien en figuratieve Kaarten van elken **BOUWHOF** en afzonderlijke perceelen sijn uitgegeven voor de verkoopinge op inzage van ieder berusten.

Grannark
Vrijdag en Zaterdag 20 en 21 november
BOGGE / 9,50 / 9,85 a / 10 10
BOEKWET / 6,00 / 6,50 a / 6,90
HAVER / 3 25 3,50 a 3,75

Beurs van Amsterdam
Zaterdag 21 November ten 4 ure.
W. S. 2 1/2 pCt. 58 1/2, 3. Dito 3 pCt. 70 1/2. Dito Certific. 4 pCt. 91 1/2. Am. Synd. 3 1/2 pCt. 87 1/2. Handel. 172 1/2, 181. Spande Binnel. 3 pCt. 3 1/2, 11. Oudg. Russe. 1 pCt. 88 1/2. D. Stieglitz et Co. 87 1/2. Meek. 100 p. st. 200

OPGAVEN van de Hooren der Rivieren Maas en Grave en van de Dijk te 's Bosch, waargenomen des morgens ten 8 ure.

MAAS TE GRAVE		DIJK TE 'S BOSCH	
TOMS	BOVEN	ONDER	TOMS
	AP.	O.	
	ell.	dm.	ell.
20	5 1/2	51	14 1/2
21	8	81	0
22	5 1/2	82	1
23	5 1/2	82	1

De O. te 's Bosch is 4 el 11 daam boven AP.
Ter Drukkerij van D. A. DE ROOY te 's Bosch.